

GĚČKO

ŠKOLNÍ OBČASNÍK GYMNÁZIA MIMOŇ

Redakční rada:

šéfredaktor :

T. Halbych
tomhalbych@gmail.com
Okénko do světa softwaru



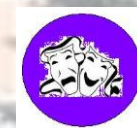
redaktoři:

K. Stachová
stachova.klara@seznam.cz
Ze života školy



Ze života školy

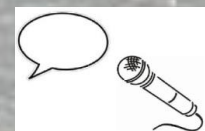
T. Stehlíková
stehlikovat@gymi.cz
J. Ružičková
Za oponou



L. Holajová
lenkaholajova@seznam.cz
Pro chvíli oddechu



R. Faltová
romaine.f@email.cz
Události, komentáře,
rozhovory



Pár slov na úvod

Je konec března a všem je prostě zima. První jarní den nepřipomínal jaro ani trochu. (Ne)příchod jara se stal snad neaktuálnějším tématem.

Naši předkové počasí také sledovali, o čemž svědčí například následující pranostiky:

Březnový vítr a dubnový déšť probudí májové květiny.

Březen - za kamna vlezem, duben - ještě tam budem, za měsíce máje - vyjdeme do háje.

Vlhké jaro přivádí chladné léto, suché jaro předznamenává léto horké.

Jaro lenochy nechválí, ale pracovitě velebí.

Suchý březien - mokrý duben, chladný máj - v stodolách ráj.

Zima je trýzeň, jaro je přízeň.

Vlaštovice - jara svíce.

Jaro vždy inspirovalo především básníky. Listovala jsem některými jejich sbírkami a našla jsem jednu básničku určenou dětem. Jmenuje se Co všechno musí udělat jaro. Řekla bych, že musí hlavně přijít, ale František Halas má na věc jiný názor. Tvrdí, že jaro to má dost těžké.

Co všechno musí udělat jaro?

Vytáhnout trávu z hlíny

a na zeleno natřít.

Načernit pěkně stíny

A všechno živé sbratřit.

Nezbývá než věřit, že se jaro začne činit. Činit se také budou muset naši maturanti, které čeká poslední měsíc studia. Pak už jen zvládnout maturitu a budou si moci užívat jara naplno. Přejme jim, aby se první velké zkoušky zhostili se ctí. Hodně štěstí!!! ☺☺☺

M. Grigerová

Ze života školy

Rozhovor s uchazečkou o studium na naší škole

Dva po sobě jdoucí čtvrtky 14. a 21. 3. se na našem gymnáziu konaly přípravné kurzy pro studenty, kteří zde v měsíci dubnu budou skládat přijímací zkoušky. Proto jsem se rozhodla položit pár otázek jedné uchazečce o studium. Zde jsou následující odpovědi.

1. otázka

Jaký byl přístup kantorů při přípravných zkouškách?

„Přístup kantorů byl dostačující. Byli milí a vše nám vysvětlili. Těším se na ně.“

2. otázka

Sleduješ stránky gymnázia? Orientuješ se v nich?

„Stránky gymnázia sleduji celkem pravidelně. Jsem s nimi celkem spokojena, jsou přehledné, stručné a informace jsou čerstvé. Jediné, co mi chybí, jsou informace pro uchazeče o studium, a o ty bych v této době docela stála.“

3. otázka

Byla jsi spokojena s přípravnými zkouškami? Překvapily tě nějak?

„Spokojena jsem byla. Mohla jsem aspoň trochu odhadnout, co můžu od školy očekávat.“

Co mě překvapilo? No, celkově mě vůbec překvapily zkoušky samy o sobě. Na moc školách se to takhle nedělá, a já jsem ráda, že jsem si vybrala tu, na které to je.“

Komentáře

Made in China

O Zemi se dělí obrovská spousta lidí, všichni žijí ve stejném světě, každý však v životě stojí jinde a získává tak originální úhel pohledu na bytí okolo něj. Existují věci, o kterých ví všichni. Jen je každý vnímá jinak...

Co takhle Čína? Největší producent filmů o bojovém umění (v nichž zpravidla září energický Jackie Chan), hedvábí, oblíbený pokrm, karneval s maskami barevných dráčků, zeď, o které mnoho lidí ví jen to, že je velká, nebo zkrátka obchodní velmoc? Co odtud pochází? Při této otázce napadá kdekoho kdeco. Je toho možná ale mnohem víc, než vůbec tušíme – ráda bych vám nastínila, jak Čínská lidová republika vypadá v jednom z mých úhlů pohledu.

Píše se rok 1950 n.l., čínská armáda vstupuje do doposud nezávislého Tibetu a obsazuje půlku země. Odpor trestá smrtí, a tak umírá asi 5000 lidí. Tibet poté pod nátlakem a hrozbami podepisuje Sedmáctibodovou dohodu - dokument, kterým se Tibet převádí pod Čínskou správu výměnou za slib politické nezávislosti na základě respektu k původní tibetské kultuře, jazyku a náboženství. Zpočátku Čína není nijak zvlášť agresivní, později ale dochází k přerozdělování půdy podél hranic a místní obyvatelé se začínají bouřit.

Rok 1956 - brutalita z čínské strany se stupňuje – bombardování buddhistických chrámů, mučení a vraždy odpůrců, nucení mnichů k sexu (přes rozhodnutí k celibátu) a dětí k zabíjení vlastních rodičů.

10. 3. 1959 – Dalajláma, politický vůdce Tibetanů, byl pozván do hlavního města Lhasy. Roznesla se ale zpráva, že Číňané jej chtějí unést či zabít, a tak zde lidé masivně protestují. Tato demonstrace se stává příležitostí k úplnému převzetí vlády nad Tibetem. Odpor potlačen, umírá na 90 000 tibetských lidí. Dalajláma a tibetská vláda v tajnosti emigrují do Indie a dál vedou svou zemi z exilu. Čína tak ztrácí zábrany a vyvraždí další sta tisíce lidí. Všechny odpor trestán smrtí, či pracovním táborem.

Události z historie, které zde zmiňuji pro vaše zasvěcení, nejsou podstatou toho, co vidím, když se dívám na Čínu. Ten pohled je mnohem horší. Kdo si myslel, že Čína produkuje jen laciné plastické hračky a levné oblečení, bude hořce zklamaný. Čína je totiž k tomu všemu schopna vytvořit také thabdzing.

Slovo thabdzing je v tibetštině relativně nové, vyjadřuje stav duševního utrpení a hrůzy z porušování lidských práv a křivd, které se dějí. Myslím, že tento stav je navozován ve chvíli, kdy jsou lidé nuceni mučit, ukamenovat a zabít svou rodinu a přátele pod pohrůžkou stejného trestu. Ve chvíli, kdy nejste víc než levná pracovní síla. Ve chvíli, kdy pozůstalí musí tancovat na mrtvých tělech svých blízkých v otevřených hrobech a oslavovat jejich smrt. Takto popravených lidí je okolo 150 000. Dalších 9 000 lidí spáchalo sebevraždu. Lidé umírají při nucené těžbě boraxu, hladem, násilím, na důsledky sexuálního zneužívání. Okupanti ničí chrámy, kulturu, řeč, zemi a životy. Někteří mniši se ve znamení odporu upálili. Stali se tak ale signální pochodní naděje, či beznaděje?

Objevilo se závažné podezření, že se Čína dopouští genocidy, avšak reakce z vnějšího světa se objevila až mezi lety 1959-1960 (zásah OSN – vydání tří usnesení a vyzvání Číny k ukončení praktik porušujících lidská práva). Podle záznamů exilové vlády zahynula kvůli Číně asi jedna pětina Tibetanů a hrdost buddhistické kultury. Dalajláma je stále ve vyhnanství, Tibet je stále pod Čínou.

Jak je to s Tibetem dnes? Ne každý pohled je příjemný, některé jsou vlastně nehezké, děsivé, z některých člověk prožije thabdzing, všechny jsou ale důležité. Člověk nezná sebe, dokud nezná věci okolo. Na život se nemusíme dívat z jednoho místa, tak proč nechtít rozšířit svůj úhel pohledu na celý svět? Hledejme víc než jen to, co najdeme.

Komentáře

Parazitismus

Dlouho jsem přemýšlela nad tím, o čem bych mohla napsat článek. Ne že by témat nebylo dost. Samozřejmě, že bych mohla napsat sáhodlouhý, místy nudný článek o počasí, o současné politice, o vlivu počasí na současnou politiku, ale i přes stálou atraktivitu těchto témat to zkrátka není dost originální a už vůbec to není in pro současnou mladou generaci středoškoláků (až na jisté výjimky). A tím jsem se dostala k důležité otázce. Co je v této době atraktivní a zároveň dostatečně in? Parazitování.

Existuje spousta věcí, co nikdy nevyjdou z módy. Vedle lásky a Hvězdných válek je parazitismus jednou z nich. Parazitismus se dá definovat jako vztah dvou organismů, z něhož jeden organismus má zisk a druhý na něj doplácí. Nemusíte oplývat nadprůměrně vysokou inteligencí, aby to každému z vás něco nepřipomnělo. Nejen tasemnice a škrkavky jsou parazité. Každý z nás má svého parazita. A každý z nás je vlastně parazitem.

Mezi středoškoláky je parazitismus rozšířený a je velice oblíbenou disciplínou. Jedná se především o parazitování na sečtělejších studentech. Domácí úkoly jsou přece od toho, abych je opsal od šprta. Parazitování není výsadou jen naší generace. Je na denním pořádku ve všech společenských vrstvách i věkových skupinách a je velice úzce spjata s rektálním alpinismem. Ovšem ne každý parazit je úspěšný. Jde o disciplínu velice obtížnou a jen opravdu skutečně talentovaní jedinci se dočkají „zaslouženého“ úspěchu. Pokud zrovna vy v hloubi duše cítíte, že tímto talentem oplýváte, začněte ho využívat co nejdříve, lze na něm vybudovat kariéru a ne jen ledajakou. V České republice se toto umění velice cení a ti nejtalentovanější parazité bývají na těch nejvyšších postech. Jste-li však jen průměrným parazitem, nezoufejte, existuje spousta jiných disciplín, ve kterých jste zrovna vy tím mistrem.

Záleží jen na vás, jakou cestu si zvolíte. Být, či nebýt parazitem, toť otázka. Nejdůležitější však je se smířit s parazitováním jako takovým a přijmout ho. Je důležité žít s parazity v symbióze.

Okénko do světa softwaru

V tomto čísle jsem se rozhodl představit vám 5 neznámějších e-mailových služeb. Dnešní e-mailové schránky neobsahují jen nástroje pro správu pošty, ale i napojení na jiné aplikace a programy. Schránky mají různé velikosti a různá grafická provedení. Je jen na vás, pro kterou se rozhodnete.

SEZNAM

Seznam je v Česku nejlepší e-mailovou službou. Má přehledné a jednoduché rozhraní. Po aktivaci vaší e-mailové adresy SMS zprávou se vaše 10MB schránka sama transformuje na schránku neomezené velikosti, čímž převyšuje i mnoho ostatních zahraničních služeb. Malou nevýhodou může být spamový filtr, který občas nechá proklouznout i nevyžádaný obsah.

GMAIL

Gmail patří ve světě k nejvyužívanějším emailovým službám. Největší výhodou je napojení na ostatní služby (např. youtube, dokumenty Google, disk Google, kalendář Google, fotky Google). Samotná e-mailová schránka disponuje mnoha užitečnými funkcemi. Jednou z nich je například rozdělení pošty podle priorit, využití barevných štítků, téměř bezchybný spamový filtr a možnost doinstalování funkcí z „laboratoře“. Vzhled schránky si lze přizpůsobit v nastavení.

OUTLOOK

V celku nová e-mailová služba od Microsoftu zastupující Hotmail. Nabízí možnost propojení s úložištěm SkyDrive o velikosti 7GB a se známými kancelářskými balíky Office. Celé prostředí je velmi jednoduché a přehledné. Disponuje podobnými funkcemi jako e-mail od Seznamu, jen spamový filtr je o trochu lepší.

FACEBOOK E-MAIL

Facebook nabízí spojení sociální sítě a e-mailové komunikace. E-mail adresa se nastaví podle vašeho jména. Za vaše uživatelské jméno bude dosazeno @facebook.com. Zprávu odešlete ze záložky Zprávy. Na stejném místě najdete i doručené a odeslané zprávy.

WINDOWS LIVE MAIL

Windows live mail je součástí balíčku Microsoft Essentials. Vzhled se velmi podobá balíku Office. Narozdíl od ostatních e-mailových služeb musí být konfigurace e-mail provedena ručně. Je to však velmi jednoduché. Nastavit si lze i více e-mailů, všechny jsou přehledně zobrazeny v levé části Live Mailu. Program obsahuje i poměrně kvalitní spamový filtr, kalendář a čtečku RSS.

Za oponou

Nebudu psát o nějakých předpovědích, nebo o tom, jestli bude za několik let konec světa. Ostatně od toho je tady někdo jiný. Jako tradičně se budu věnovat knihám. Četli jste někdy příběh o budoucnosti, respektive dystopii? Nejspíš ano. Jsou jich mraky a vyskakují na vás v každém knihkupectví. Všechny mají něco společného, a to buď nějakou katastrofu, nebo něco drsného a nebezpečného. Pokud se tedy všichni neproměníme v usměvavé víly a nezačneme plavat v růžové vatě. To nezní příliš děsivě, i když na druhou stranu trochu ano... Četla jsem asi deset dystopických knih a doslova všechny věstili zkázu pro lidstvo.

Začneme úplně první knížkou s touto tematikou, kterou jsem četla. Nazývá se **Les rukou a zubů** a vypráví příběh o dívce jménem Mary, jež žije v jedné vesnici odříznuté od světa, která je ohraničená ploty kvůli krvelačným zombie. Zní to vtipně? Hahaha, tato knížka je drsná a autorka **Carrie Ryanová** nešetří mrtvými. Jak ale mohl svět dospět k tomu, že jsou všude zabijácké bestie, které vám chtějí rozšápat hrdlo? To samozřejmě nikdo neví, ale říká se, že první zombie začal roznášet nákazu, až uvedl lidstvo do záhuby. Když budete knížku číst, pocítíte slabou klaustrofobii. Zkuste si představit, jak jdete mezi dvěma ploty metr širokou cestičkou a z obou stran se na vás sápu špinavé ruce, zlomené pahýly vyčnívající z těla. Šílené, krví zalité oči se na vás dívají s potřebou vás zabít. Slyšíte kakofonii výkřiků a cítíte pach hniloby. Je tma a není úniku.

Asi před týdnem jsem dočetla knížku jménem **Lod' mezi hvězdami** od **Beth Revisové**. Jde o velice dobrou knížku s dobrým nápadem a ještě lepším zpracováním. Jen konec trochu pokulhával. Příběh líčí, jak lidstvo našlo planetu, kde by mohl být teoreticky život. Tam by lidé chtěli žít. Proto naplánují 300 let dlouhý let vesmírnou lodí s tím, že se vědci a další důležití lidé zmrazí a budou v kriospánku, aby byli úplně „čerství“, až doletí. Hlavní hrdinkou je znovu dívka Amy, jež se čirou náhodou probudí o dost dřív, než měla. Zjistí, že na lodi se dějí vraždy. Všimá si lidí na lodi, kteří se chovají opravdu divně. V této knížce je ve zkratce popsáno hodně zvrácených lidských činů. Je zde mnoho charakterů, o kterých se můžeme dozvědět v našich dějinách. Celou knihu ale přemýšlíte, co je v knize správně, protože zde vystupují dvě postavy, které si myslí něco úplně jiného. Já jsem si při četbě říkala, že jedna věc je přece jasná... Ale když nad tím tak dumáte, tak vlastně nevíte, co byste udělali vy. Jednoznačně vám knížku doporučuji.

Také další knížky o budoucnosti by pro někoho mohly být zajímavé: * **Past (Lauren DeStefano)** - Všechny kontinenty jsou zaplaveny, kromě Severní Ameriky. Svět je nebezpečný a zvrácený. Muži se dožívají jen 24 a ženy jen 20 let. To vede ke katastrofálním událostem, které na vlastní kůži pocítí i Rhine. * **Delirium (Lauren Oliver)** - Co kdyby byla láska nemoc? Chtěli byste být vyléčeni? * **Deklarace smrti (Gemma Melley)** – Lék na dlouhověkost je vynalezen. Nikdo neumírá a děti se pořád rodí. Proto je vymyšlena Deklarace, která říká, že pokud berete léky, nesmíte mít dítě. Jinak půjdete do vězení a vaše dítě se stane Přebytečným, bude muset tvrdě pracovat a říkat si, že je chybou matky přírody. * **Hunger games (Suzanne Collins)** – Hry na život a na smrt. Jak by se vám líbilo zabít vlastního přítele?

* Dále: Divergence, Banka těl, Pod nekonečnou oblohou, Inkarceron, Robokalypsa

Pro chvílku oddechu

Láska je láska...

Stěžuje si pan Novák kamarádovi: „Myslím, že mě manželka už nemiluje.“

„A z čeho tak soudíš?“

„Nosí mi do koupelny dárky.“

„To moje žena občas taky.“

„Ale ne opékač, fén, prodlužovačku...“

Skvělý řidič

Policista zastaví řidiče na dálnici u Plzně a předává mu obálku. „Jelikož jste připoután bezpečnostními pásy, v rámci osvětové akce pro bezpečnost vyhráváte 10.000,- Kč. Co s tou výhrou uděláte?“

Řidič odpoví: „Asi půjdu někam do autoškoly a udělám si řidičský průkaz.“

Manželka ho přeruší: „Takhle hloupé vtipy on má vždycky, když se opije.“

Hovor vzbudí dalšího, který prohlásí: „Říkal jsem vám, že s tím kradeným autem daleko nedojedem.“

A z kufru se ozve: „To už jsme za hranicemi?“

A kde to má nějaký zádrhel?

Přišel Ďábel k právníkovi do kanceláře a povídá mu: „Zařídím, aby tvůj plat byl 10x vyšší, abys měl ty nejlepší klienty. Budeš mít 5 měsíců dovolené, všechny případy vyhraješ, lidé tě budou mít rádi a dožiješ se 100 let. Jediné, co za to chce, je duše Tvé ženy, tvých dětí a dětí tvých dětí. Ty budou už navěky odsouzeny k pekelným rukám.“

Právník se chvíli zamýšlí a pak se podezřívavě zeptá: „A kde to má nějaký zádrhel?“

Červ

„Je snad něco horšího než najít červa v jablku?“

„Najít tam jen půlku.“

Smrt v rodině... A víckrát najednou!

Ráno nastupuje policista do služby a strašně pláče. Náčelník se ho ptá, co je s ním, a on nato, že mu zemřel otec. Tak ho pošle domů, aby se trochu uklidnil. Na oběd se vrátí a je uplakaný ještě víc. Náčelník se ptá, co se zase stalo. „Ale, potkal jsem doma bratra a jemu taky umřel otec, šíleně mě to vzalo...“

Nepohodlné schody

Kráčejí dva policisté po kolejích. Když už jdou dost dlouho, jeden nadhodí:

"To jsou ale dlouhé schody!"

Druhý si posteskuje: „Copak dlouhý, to by tak nevadilo, ale to zábradlí je moc nízko!“

První se otočí a povídá: „Tak počkáme, támhle nám jede výtah.“

27.3. 2013